

Mẫu Chuyện Nhỏ về Một Chú Sư Trụ Trì

Lê Công Định

Năm 2007, nhân dịp các anh Lê Quốc Quân và Phạm Hồng Sơn đi tù về, tôi có dịp ra Hà Nội làm việc, tiện thể ghé thăm các anh. Anh Lê Quốc Quân quen ông Từ gác một ngôi cổ tự bên bờ Hồ Tây, nên rủ chúng tôi đến viếng cảnh chùa đêm trăng rằm.

Sân chùa vắng lặng, bốn người ngồi đàm đạo thế sự dưới ánh trăng. Lúc trà dư tửu hậu độ 10 giờ khuya, chú Sư Trụ Trì chạy xe Honda Wave về, dựng chân chống giữa sân chùa. Ông Từ già nhìn ra bảo,

- **Hắn đi chơi gái mới về đấy!**

Ba chúng tôi trở mắt nhìn nhau không hiểu. Ông Từ chậm rãi giải thích, thì ra chú sư ấy, khoảng ngoài 30 tuổi, là sĩ quan an ninh được Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam “thuyên chuyển” về làm trụ trì độ hai năm trước.

Thấy chúng tôi vẫn điềm nhiên đàm đạo sau khi chào sư thầy, và không có vẻ muốn về ngay, sư thầy sốt ruột quá nên ra giữa sân đứng chống nạnh căng mặt nhìn lườm lườm. Chúng tôi hiểu ý, vội vã đứng lên dọn dẹp chuẩn bị về. Song không còn kịp, vì **sư thầy đã nổi nóng, chú lớn tiếng văng tục mắng chúng tôi ra rả, tai ai cũng đầy mây tiếng ĐM mà sư thầy tụng liên hồi** như sấm đại liên. Ông Từ bực bội vì khách mình bị mắng vô cớ, nên mắng lại chú sư:

- Đồ mất dạy!

Không ngờ bị mắng lại như thế, chú sư nổi xung thiên, tóm ngay một cây gậy dài dựng trước cửa phòng, rượt ông Từ già chạy vòng quanh sân, mồm tụng tiếp:

- ĐM, tao đập chết mẹ mày!

Ba chúng tôi lật đật nhảy vào can gián, rồi xin lỗi ra về.

Trên đường về, anh Phạm Hồng Sơn luôn miệng tự trách sự sơ suất của chúng tôi khi không tự canh giờ về sớm hơn để tránh xảy ra sự việc đáng tiếc đó. Nay trước tình cảnh sa đọa ngày càng nghiêm trọng của Phật Giáo tại Việt Nam bỗng nhớ đến câu chuyện trên, xin kể lại quý bạn nghe cho vui. Quả thật, chưa bao giờ trong lịch sử dân tộc, **Phật Giáo lại biến chất như thời Cộng Sản quý quá ngày nay.**

Luật Sư Lê Công Định.